

Όταν εμπνέει η Αγάπη

Εκείνη η άνοιξη ήταν η πιο θλιβερή που έζησε ο κυρ Διόδωρος που κατοικούσε με την οικογένεια του σε μια απ' τις φτωχότερες συνοικίες της Ιερουσαλήμ. Ήτανε Μάιος του 614. Η Συρία και η Παλαιστίνη ολόκληρη είχαν γεμίσει από αναρίθμητες χιλιάδες Περσών. Ελεηλάτησαν έκαψαν χωριά και πολιτείες. Και οι χριστιανοί υπέφεραν πολύ.

Ο κυρ Διόδωρος απορεί κι αυτός τώρα πώς τα κατάφερε να γλυτώσει πρόσφυγας με την γυναίκα του και τον μικρό γυιό του, αλλά και με θλιβερή αθαρία οικογενειακή.

Ο μεγάλος γυιός του ένα παλληκάρι 25 χρονών σκοτώθηκε την πρώτη βραδυά που μπήκαν οι εχθροί στην πόλη. Και την κόρη του την Ιωάννα την πήραν σκλάβοι οι άπιστοι. Και τώρα οι δυο πρόσφυγες γονείς κλαίνε τον χαμό των αγαπημένων τους παιδιών, χωρίς να ξέρουν ποιο θα 'ναι και το δικό τους τέλος. Είναι μέρες τώρα που βαδίζουν μέσα σ' αυτή την ερημιά. Πού πηγαίνουν; Τους είπαν πως απ' εδώ πάνε στην Αίγυπτο.

Σ' αυτή την άγνωστη τους χώρα θα ζητήσουν καταφύγιο οι δυστυχημένοι. Δεν είναι μόνον αυτοί. Κάθε τόσο ανταμώνουν στο δρόμο ανθρώπους μισοπεθαμένους απ' τον τρόμο και την πείνα. Όλοι φεύγουν τρέχουν αλαφνιασμένοι να σωθούν απ' το μαχαίρι των Περσών. Άλλοι κρατούν έναμπογαλάκι ρούχα, άλλοι δεν έχουν ούτε κι αυτό, και τρέχουν κουρελιασμένοι, νηστικοί, απελπισμένοι.

Ο κυρ Διόδωρος είναι πολύ θλιμμένος. Την προηγούμενη μέρα τους είχε συναντήσει στο δρόμο κάποιος σύντεχνος και τους έδωσε θλιβερές πληροφορίες.

Τα μάθατε; Οι εχθροί κλέψανε τον Τίμιο Σταυρό; Διόδωρε, στη γειτονιά μας έβαλαν φωτιά και δεν απόμεινε λιθάρι στο λιθάρι. Ο Ιησούς Χριστός να μας λυπηθή. Ο κυρ Διόδωρος από την ώρα κείνη έγινε πιο μελαγχολικός. Απόψε κάθησαν κοντά σε κάποιο βράχο ν' αποκοιμηθούν πεινάνε πολύ. Εδώ και σαρανταοκτώ ώρες τους σώθηκαν οι προμήθειες από ψωμί και ξερούς καρπούς που πρόλαβαν να πάρουν στη φυγή τους.

Το παιδί τους κουράσθηκε να κλαίει ζητώντας ψωμί κι' αποκοιμήθηκε στη ρίζα του βράχου. Ο πατέρας δεν μπορεί να κοιμηθεί κυτάζει τ' αστέρια που λάμπουν πάνω από την έρημο. Και η γυναίκα του δίπλα δεν έχει κοιμηθεί. Δέεται μυστικά στο Θεό και στην Υπεραγία Θεοτόκο.

Γυναίκα, τι συλλογίζεσαι ρωτάει σε μια στιγμή ο Διόδωρος σαν να θέλει να ξεφύγει από τις δικές του σκέψεις. Συλλογίζομαι τη καλωσύνη του Θεού του απήντησε χαμηλόφωνα και τον παρακαλώ να μας σπλαγχνισθεί. Είθε ν' ακούσει τα λόγια σου. Η δική μου η ψυχή είναι πολύ αδύνατη απόψε. Δεν μπορώ να προσευχηθώ, πρώτη φορά που βλέπω τόσο μαύρο το μέλλον. Ίσως αύριο να μη ζούμε ... Κι αν ζήσουμε πώς θα τα βγάλουμε πέρα; Σε λίγες μέρες ίσως φθάσουμε εις την Αλεξάνδρεια. Ύστερα δεν έχομε σπίτι. Ούτε χρήματα. Πώς θα ζήσουμε. Στα χέρια του Θεού είναι η ζωή μας και η ζωή του παιδιού μας, Διόδωρε. Γιατί να είμαστε ολιγόπιστοι; Γιατί σθύνεις την ελπίδα; Οι καλοί άνθρωποι δεν έλειψαν από τον κόσμο. Δούλοι του Θεού σπλαγχνικοί κι' ελεήμονες υπάρχουν σε κάθε τόπο. Ας στηρίξουμε την ελπίδα της ψυχής μας στον Κύριο.

Τα λόγια της πιστής γυναίκας έδωσαν θάρρος και παρηγοριά στον θλιμμένο άνθρωπο. Αναδαυλίστηκε μέσα του η πίστις κι έφερε στα χείλη κάποιες λέξεις προσευχής, εμπιστοσύνης. Σε λίγη ώρα ύπνος γλυκός τους έκλεισε τα βλέφαρα. Το ίδιο βράδυ σ' ένα δρόμο της Αλεξάνδρειας προχωρούσαν βιαστικά. Συζητούσαν ζωηρά κι εφάινοντο πολύ χαρούμενοι.

Λοιπόν, Ηρακλά, σε ζηλεύω έλεγε ο ένας από τους δυο εις τον σύντροφο του. Τώρα καταλαβαίνω πόσα έχασα που δεν ήλθα στη σύναξη αυτή. Θα σε παρακαλέσω όμως να τα διηγηθείς όλα με κάθε λεπτομέρεια. Θα σας είπε ωραία πράγματα ο Πατριάρχης.

Καθώς ξέρεις αγαπητέ μου Αντίνοε, ο Ελεήμων είναι άνθρωπος των έργων, λόγια πολλά δεν ξέρει αυτός. Προχωρεί κατ' ευθειαν στο σκοπό του.

Όπως βλέπετε μας είπε οι πρόσφυγες

άρχισαν να καταφθάνουν: Οι χριστιανοί έχουν την υποχρέωση εν ονόματι της θρησκείας των να περιθάλλουν την δυστυχία. Σας προσκαλώ όλους εις τον ιερόν αυτόν αγώνα της αγάπης.

Είσαστε πολλοί στην αίθουσα, Ηρακλά;

Η μεγάλη αίθουσα του Πατριαρχείου ήταν ασφυκτικά γεμάτη. Θα ιδείς. Έχει κινητοποιηθεί όλη η Αλεξάνδρεια. Οι αρχηγοί όλων των επαγγελματικών συντεχνιών ήταν όλοι παρόντες. Οι επίσκοποι είχαν έρθει νωρίτερα και πήραν οδηγίες για την δράση που πρέπει ν' αναπτύξουν στις επαρχίες.

Όλος ο κλήρος της Αλεξανδρείας είναι στο πόδι. Ο Πατριάρχης έχει προσκαλέσει και απ' τα μεγάλα μοναστήρια πολλούς μοναχούς για να βοηθήσουν. Ο μέγας οργανοτρόφος του Πατριαρχείου δεν έχει καιρόν ούτε να φάει. Αλλά εκείνο που με συνεκίνησε, Αντίνσε, ήταν η έκκληση που έκαμε ο Ελεήμων προς τους νέους. Όλοι οι χριστιανοί, είπε, πρέπει να βρεθούν τώρα στο πλευρό της εκκλησίας για την ανακούφιση της μεγάλης δυστυχίας που βρήκε τους αδελφούς μας.

Κι έχει δίκαιο ο Ιωάννης, Ηρακλά, πρέπει να βοηθήσουμε όλοι μας. Θα είμαι στις διαταγές σου. Θα εργασθούμε μαζί. Αν εμείς οι χριστιανοί δεν δείξουμε την αγάπη μας σ' αυτές τις δύσκολες στιγμές πότε θα περιμένουμε; Αντίνσε, ήμουνα θέβαιος για τα αισθήματά σου. Ναι, θα εργασθούμε με όρεξη, με ενθουσιασμό. Οι πρόσφυγες που ζητάνε καταφύγιο στην Αλεξάνδρεια πρέπει να νοιώσουν όλοι πως έρχονται σε μέρος Χριστιανικό. Δεν θα πεθάνει κανένας τους από πείνα. Ο Ελεήμων βρήκε κιόλα στέγη για όλους.

Εκτός από τα εκκλησιαστικά ξενοδοχεία έχει νοικιάσει πάρα πολλά οικήματα σ' όλες τις συνοικίες. Είναι έτοιμος να στεγάσει εν ανάγκη μυριάδες. Και για τροφή; Τα συσσίτια είναι έτοιμα καθώς ξέρεις ο Ιωάννης είχε ιδρύσει από καιρό συσσίτια για τους απόρους. Τώρα όμως η δουλειά παίρνει τεράστιες διαστάσεις. Σήμερα κιόλα είμαστε έτοιμοι να θρέψουμε εφτάμιση χιλιάδες ανθρώπους. Ξέρεις πόση εμπιστοσύνη έχει ο κόσμος στον Ελεήμονα; Του έχουν

φέρει τόσο σιτάρι που γέμισαν οι αποθήκες. Και το χρήμα προσφέρεται άφθονο. Ο κάθε άνθρωπος ξέρει ότι τα δίνει σε σίγουρα χέρια.

Και ποιος δεν εμπιστεύεται σε άνθρωπο που έχει δώσει και τα σκεπάσματα του ακόμη στους φτωχούς;

Ναι, ναι, μας δίνει λαμπρό παράδειγμα χριστιανικής καρδιάς ο Πατριάρχης. Γι' αυτό πρέπει όλοι ν' αγωνισθούμε. Αν δεν εξασφαλίσουμε όλους τους άστεγους και πεινασμένους αδελφούς μας δεν πρέπει να ησυχάσουμε. Εμείς, Αντίνσε, θα είμαστε στην επίβλεψη των συσσιτίων και στην καταγραφή των αστέγων.

Αυτή την υπηρεσία μας έχουν αναθέσει. Είσαι σύμφωνος; Πέρα για πέρα. Πού θα συναντηθούμε λοιπόν αύριο το πρωί; Στο προαύλιο του Πατριαρχείου.

- Το όνομα σου;
- Διόδωρος.
- Πατρίδα σου;
- Ιερουσαλήμ.
- Πόσα άτομα έχεις μαζί σου;
- Τη γυναίκα μου και το παιδί μου.

Ο νέος που έκανε τις ερωτήσεις αυτές εγύρισε τότε σε κάποιον άλλο που στεκόταν δίπλα του. Αντίνσε, οδήγησε τους καλούς αυτούς χριστιανούς στο σπίτι που θα μείνουν. Τέταρτο εκκλησιαστικό ξενοδοχείο δεξιά.

Μάλιστα Ηρακλά.

Ο κυρ Διόδωρος και η γυναίκα του και το παιδί του δεν θα πεθάνουν από την πείνα. Αγρυπνούσαν οι εκτελεσταί της καινής εντολής που έδωκε ο Κύριος το βράδυ του μυστικού δείπνου της εντολής της Αγάπης. Ένα από τα ωραιότερα κτίρια της Αλεξανδρείας ήταν το τέταρτο εκκλησιαστικό ξενοδοχείο στην προκουμαία δεξιά όπου χάρι στην πατρική φροντίδα του Πατριάρχη Ιωάννη ο κυρ Διόδωρος είχε βρει καταφύγιο με τη γυναίκα του και το παιδί του. Η μεγάλη του ανησυχία είχε φύγει τώρα, είχε και στέγη, είχε και τροφή.

Κύτταξε για καμιά δουλίτσα γιατί δεν ήθελε να τρώει έτσι το ψωμί του. Εν τω μεταξύ τον είχαν πάρει για βοηθητικές υπηρεσίες στα συσσίτια του Πατριαρχείου. Ίου έτρωγε κι' αυτός και χιλιάδες φτωχόκοσμος.

Μια μόνο ήταν η στενοχώρια του κυρ Διόδωρου. Η κόρη του. Τι να είχε γίνει η κόρη του η Ιωάννα που την είχαν πάρει σκλάβοι οι Πέρσες; Η σκέψη αυτή του έρχεται συχνά στο νουν και τον ταράζει. Έτσι και τούτο το απόγευμα καθισμένος στον εξώστη του ξενοδοχείου που έβλεπε κατά τη θάλασα, συλλογιζόταν την Ιωάννα την αγαπημένη του κόρη και ήταν πολύ στενοχωρημένος.

Κάποια στιγμή σταμάτησε κι η γυναίκα του Διόδωρου το συγκύρισμα και βγήκε στον εξώστη λίγο να ξεσκάσει. Κάτω στην προκυμαία το παιδί τους έπαιζε μαζί με άλλα παιδιά. Πιο κάτω κάποιο μεγάλο ιστιοφόρο ξεφόρτωνε δέρματα και ξυλεία, κι ένα άλλο φόρτωνε σιτάρι ίσως για τη Βασιλεύουσα.

Οι γλάροι χιονόφτεροι έγραφαν μεγάλες καμπύλες στον ροδογάλανον απογευματινόν ουρανόν.

Να ζη άραγε η Ιωάννα μας; Ψιθύρισε η καλή γυναίκα που στο μυαλό της γύριζε ο ίδιος λογισμός. Ο άντρας της της έρριξε μια ματιά ερωτηματική λες και περίμενε να μάθει από το στόμα της γυναίκας κι' αυτός αν η κόρη τους ζούσε.

Τι ξέρεις; μεγάλος είναι ο Θεός είπε πάλι η γυναίκα σαν να μονολογούσε κυτάζοντας μια το παιδί της που έπαιζε κάτω στη προκυμαία, και μια των γλάρων τα λευκά φτερουγίσματα.

Ναι, είναι μεγάλος ο Θεός είπε κι' ένας γείτονας που ξεχνούσε τα θάσανα του για να παρηγορήσει άλλους πιο θλιμμένους απ' αυτόν. Ας ελπίσουμε στο Θεό. Η ελπίς ου καταισχύνει! Έχεις δίκιο αδελφέ. Να που ο θεός δεν μας άφησε ως σήμερα χωρίς προστασία, είπε ο κυρ Διόδωρος. Κάτι μου λέει πως η κόρη μου ζει. Πως θα την ξαναδώ. Προσευχήθηκα πολλές φορές στον Χριστό και στην Υπεραγία Θεοτόκο.

Λίγες μέρες αργότερα ένα πρωί, ο Ηρακλίας δεχόταν στο σπίτι του μια αγαπημένη επίσκεψη. Ο Αντίνοος ανέβαινε χαρούμενος και θιαστικά τη σκάλα.

Ηρακλά, χάρε του είπε σφίγγοντάς του το χέρι. Χάρε εν Κυρίω πάντοτε αγαπητέ μου Αντίνοε. Τι ευχάριστα νέα μας φέρνεις;

Οι δυο νέοι πέρασαν στον αντιθάλαμο και κάθησαν σε αναπαυτικό ανάκλιτρο. Ήταν από πλούσια οικογένεια ο Ηρακλίας και το σπίτι τους ερχόταν από τα καλύτερα της Αιγύπτου.

Τα νέα μας είναι πράγματι πολύ ευχάριστα, Ηρακλά μου, απήντησε πρόσχαρο ο Αντίνοος. Το ζήτημα είναι τελειωμένο και τακτοποιημένο. Τακτοποιήθηκε ακριβώς όπως ευχόμαστε. Όστε έγινε συμφωνία. Δέχτηκαν επί τέλους οι Πέρσες; Και υπό ποιούς όρους;

Τους όρους δεν τους έμαθα καλά. Το βέβαιον είναι πως οι απεσταλμένοι του Πατριάρχου γύρισαν χθες το βράδυ κι έφεραν την είδηση πως οι Πέρσες δέχτηκαν ν' απολύσουν αρκετές χιλιάδες αιχμαλώτους παίρνοντας τα λύτρα που προσέφερε ο Ιωάννης. Λαμπρά! Υπέροχα! φώναξε ενθουσιασμένος ο Ηρακλίας. Αντίνοε, μου φέρνεις ένα νέο που με χαροποίησε εξαιρετικά, είναι μια μεγάλη επιτυχία. Μπράβο! Ο Ελεήμων και πάλι εθριάμβευσε. Και στο πρόσωπο του η χριστιανική αγάπη, συμπλήρωσε ο Αντίνοος.

Οι δυο χριστιανοί νέοι έμειναν λίγες στιγμές σιωπηλοί. Τα μάτια τους έλαμπαν το ίδιο, γιατί οι ίδιες σκέψεις τους απασχολούσαν. Τη σιωπή έλυσε ο Ηρακλίας. Και πότε θα τους απολύσουν; ερώτησε. Τους απέλυσαν κιόλας! Το Πατριαρχείον μας ανέλαβε να στείλει τους αιχμαλώτους τον καθένα στην πατρίδα του. Ο Ιωάννης έχει καταστρώσει τα σχέδια του. Ένα μεγάλο μέρος απ' τους αιχμαλώτους θα συγκεντρωθούν εδώ. Οι οικογένειες πολλών απ' αυτών βρίσκονται στην Αίγυπτο και μεις θα τους βοηθήσουμε να ξαναβρούν τους δικούς τους. Οι άλλοι θα μαζευτούν κάπου στην Παλαιστίνη, νομίζω. Δουλειά μεγάλη Αντίνοε!

Και θέβαια! Σκέψου τι χρήμα θα χρειασθούμε για ένα τέτοιο εγχείρημα! Άκουσα πως οι συνεισφορές του πατέρα σου και των άλλων πλουσίων χριστιανών ξεδεύτηκαν όλες για τα συσσίτια και για τα λύτρα. Γι' αυτό τώρα ο Πατριάρχης αποφάσισε να χρησιμοποιήσει και τις περιουσίες των εκκλησιών. Ο σκοπός είναι ιερός λέει και πρέπει να γίνει κι αυτό.